

5 Οκτωβρίου: Εορτάζει ο Όσιος Ευδόκιμος ο Νεοφανής και Θαυματουργός

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία τιμά την μνήμη του Οσίου Ευδοκίμου του Νεοφανούς και Θαυματουργού. Υπήρξε ανώνυμος αδελφός της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου. Τα ιερά λείψανά του βρέθηκαν κατά μία επισκευή του παλαιού κοιμητηρίου, εκπέμποντας άρρητη ευωδία. Το σκήνωμα του οσίου βρέθηκε σε στάση προσευχής, με σταυρωμένα τα χέρια. Είχε στο στήθος μία εικόνα της Παναγίας, που δείχνει ότι αυτόβουλα είχε φθάσει εκεί, προβλέποντας το τέλος του και μη θέλοντας από ταπείνωση να τιμάται. Δίκαια και έξυπνα οι θαυμάζοντες συμμοναστές του τον ονόμασαν Ευδόκιμο, γιατί έζησε

ευδοκίμως και ευδόκησε ο Θεός να βρεθούν τα τίμια λείψανά του, τα οποία έκαναν θαύματα και μεταφέρθηκαν στο Καθολικό της Μονής στις 5 Οκτωβρίου 1840.

Για τον όσιο αυτόν ο διακριτικός Γέρων Δανιήλ Κατουνακιώτης (+1929) γράφει: «Προς ένδειξιν της αληθείας αναγκάζομαι διά την πολλήν Σας αγάπην να εξιστορή-σω συνοπτικώς ολίγα τινά εκ της καθόλου βιογραφίας του Αγίου Ευδοκίμου. Εγώ, ως γνωρίζετε καλώς, ο ταπεινός υποφαινόμενος προ τριακονταετίας εχρημάτισα εις την Ιεράν Μονήν του Βατοπαιδίου, οπότε εμελέτησα αρκούντως την βιογραφίαν του Αγίου. Επίσης ήκουσα τις αφηγήσεις ευυπολήπτων προσώπων, άτινα ευρέθησαν κατά την ανακομιδήν του λειψάνου του Αγίου Ευδοκίμου, ήτις εγένετο κατά το 1840. Ήσαν δε οι αυτόπται ούτοι, ο Ιάκωβος ο Σιμιτζής, ο Γρηγοράκης ο ψάλτης και ο Διακο-Δανιήλ εξ΄Ιερισσού, οίτινες μοι διηγούνται πολλάκις τα της εν λόγω ανακομιδής. Τότε παρήσαν και

τρεις Αρχιερείς, ο πρώην Βάρνης Ιωσήφ, ο Αδριανουπόλεως (Γρηγόριος) και ο Χρύσανθος (πρώην) Σμύρνης, όστις λαβών τον λόγον είπεν ενώπιον του συσσωρευθέντος λαού:

«Πατέρες και αδελφοί, ενταύθα δεν πρέπει να υπάρχη ενδοιασμός περί της αγιότητος του Αγίου, διότι ούτος προϊδών τον θάνατον αυτού και φεύγων την δόξαν των ανθρώπων, ελθών ενταύθα παρέδωκε το πνεύμα και η άπειρος ευωδία του αγίου αυτού λειψάνου καταμαρτυρεί την τούτου αγιότητα. Και επειδή αγνοούμεν την ονομασίαν του, διά τούτο ας τον αποκαλέσωμεν Ευδόκιμον, καθ' όσον δι' ευδοκίας Θεού ευρέθη το άγιον Λείψανόν του.

»Ούτως αυθημερόν συνετάχθη η ακολουθία του και γενομένης ολονυκτίου αγρυπνίας κατ' εκείνην την εσπέραν ήρχισαν τα θαύματα. Και πρώτον εθεράπευσε γηραιόν τινά Μοναχόν εκ Κουλτού, όστις επί πενταετίαν ήτο παράλυτος και αυθωρεί εγένετο υγιής. Επίσης και ο Ιατρός της Μονής των Ιβήρων Γρηγόριος, πάσχων τους οφθαλμούς, επικαλεσθείς τον Άγιον είπεν: “Εάν με κάμης υγιή, αμέσως θα κάμω αργυράν θήκην διά να τεθώσι τα άγιά σου Λείψανα”. Και κατά την νύκτα εκείνην εμφανισθείς ο Άγιος τον εθεράπευσε, και ήδη καταφαίνεται εν τη αργυρά θήκη το όνομα του διαληφθέντος Γρηγορίου»: «Το δ' ηργύρωσε Γαβριήλ σεμνόν Κάρη. Ευδόκιμον ευρών των πόνων ακέστορα».

Η μνήμη του τελείται πανηγυρικά στις 5 Οκτωβρίου. Ο υμνογράφος Γέρων Γεράσιμος Μικραγιαννίτης στη συμπλήρωση της Ακολουθίας στους Οσίους Αγιορείτες Πατέρες, τον αναφέρει στη δ' ώδή: «Συν θείω Ευδοκίμω ου η εύρεις πάντας, των αγίων λειψάνων κατ' ήύφρανε». Ωραία εικόνα του σώζεται στη μονή, έργο του γνωστού αγιογράφου ιερομονάχου Μακαρίου Γαλατσάνου: «Δι' εξόδων του οσιωτάτου κυρίου Γαβριήλ Ιατρού Βατοπαιδινού του εκ Ναούσης μωμβ'» (1852). Τα περι του βίου του οσίου Ευδοκίμου αναφέρονται και σε χειρόγραφο του ιεροδιακόνου Μελετίου Βατοπαιδινού, το οποίο καταλήγει: «Πας όστις επικαλεσθή τον Άγιον μετά πίστεως ας μη αμφιβάλλη διά την εκπλήρωσιν της αιτήσεως, αρκεί μόνον να αιτή από τον Άγιον δίκαια και αγαθά, ου ταις ικεσίαις και ημείς των συμβαινόντων ρυσθείημεν, και Βασιλείας ουρανίου αξιωθείημεν».

Ακολουθία και Παρακλητικό Κανόνα προς τιμή του οσίου συνέθεσε και ο κ. Χαραλάμης Μπούσιας.

*Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Βατοπαιδινό Συναξάρι
Έκδοσις: Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Άγιον Όρος, 2007*